

Erich Kruse

Erich Kruse föddes 1935 i Altona innan orten blev en del av Hamburg 1938.

Från unga år blev floden Elbe, hamnen och flodtrafiken något som starkt påverkade honom och som aldrig kom att lämna honom.

Vid åtta års ålder kom han att genomleva Hamburgs mörkaste stund genom de allierades "Gomorra"-bombningar som ödelade stora delar av staden och hamnen och som tog tusentals människors liv.

Erich sändes iväg till södra Tyskland genom myndigheternas försorg och kom åter först vid krigsslutet och fick börja om i sin tillvaro.

Han fick en plats som snickarlärling och genom sitt sjöfartsintresse blev han med tiden skeppssnickare och seglade på de stora haven.

Efterhand utökades hans skicklighet till metallarbeten och han blev en mycket duktig mekaniker och reparatör och fortsatte ombord på olika skepp att resa runt i världen.

Ett av dessa skepp heter MS Cap San Diego, som idag ligger i Hamburgs historiska hamn som museiskepp från pre-container-eran och är känt bland annat för sin vackra silhuett. Skeppet gör årliga resor till Cuxhaven eller genom Kielkanalen. När han en gång gjorde en tripp till detta fartyg, pekade han ut för intresserade vilka reparationer han gjort, vilka svetssträngar han lagt, så att turistgruppen trodde att han var reseguiden och lämnade den riktiga guiden ensam!

När han gick iland, arbetade han under en tid i hamnen tills han kunde gå i pension vid 60, en tidig ålder för den tiden.

Han byggde hus på landet nära Hamburg, träffade en trevlig kvinna, Monika, och de blev ett par och gifte sig efter hand.

Han utvecklade en passion för brittiska motorcyklar, främst Norton och Vincent, och blev en framgångsrik tävlingsförare i Tyskland och omgivande länder. Han var väldigt snabb på kullerstenen och i ett rum i hans källare finns talrika troféer och priser.

Han hade också en Vincent Comet för vägbruk och körde mycket touring med klubben.

Vid 80 (!) års ålder blev han övertalad av Monika att upphöra med de här racing-dumheterna. Han sålde racing-Cometen och ägnade sig istället åt touring på sin standard-Comet.

Den Cometen var väldigt snabb, men när folk frågade vad han hade gjort med den, skakade han bara på huvudet: "Tja, inget speciellt. Förgasaren är Mikuni och kolven, ja lite högre kanske, och kamaxel och tändsystem är något uppgraderade, men som ni ser så är den i princip standard ..."

Jag själv kommer ihåg att jag hade problem att hänga med i hans ax på min tvåcylindriga maskin ...

Hans andra hobby var att hålla på med dessa gamla motorcyklar och i sin källare hade han en välutrustad verkstad med en fin svarv som han gjorde underverk i.

Han satte till och med igång med en liten business där han tillverkade dubbelnockade frambromsar, ventillock med ventilation och det ena med det andra.

Närhelst som jag ringde honom om ett problem så sa han på sitt försiktiga sätt: "Kom bara hit, så får vi se vad vi kan göra." Det var en halv timmes körning för mig och när jag kom fram hade han redan en lösning färdig på bordet, eller hade en klar idé om hur man skulle göra. Och detta leder mig till hans karaktär. Jag har aldrig mött en mer pragmatisk person. Om du har ett problem, ta och hitta en lösning då och sluta gnälla.

Han delade gärna med sig av sin stora kunskap och sina färdigheter, hela tiden utan att framhäva sig själv.

Våra tankar går till hans hustru Monika som hela tiden var hans bästa kompanjon, speciellt under de sista sex månaderna och vi hoppas att hon kan finna kraft och styrka att hantera denna svåra tid.

Michael Burkert